

[Bindslev.]

søg, fordi det er en *unfair* Chance, der herigenem gives det kongelige Teaters Ledelse, og jeg beder om, at man gør sig klart, at hvis man virkelig, presset af Tidens Nødvendighed, skal gennemføre en Nyordning paa det kongelige Teater, hvorved man vil holde sig indenfor det Tilskud af 750 000 Kr., der her er Tale om, kan det kun ske ved at skære ned paa Opera og Ballet. Det maa man være klar over. Jeg siger det ikke, fordi jeg ønsker det, for det ønsker jeg ikke, men jeg siger det, fordi man paa Forhaand maa vide, hvad det er, der bør gøres. Tanker som disse er man, saa vidt jeg forstaa, ikke ganske fremmed for indenfor fremtrædende Skuespillerkredse, hvor man forstaa, at hvis man skal en Vej frem med Begrænsning af Tilskuddet, maa det netop ske paa denne Maade, hvorved man skaber en Ordning, der i alt væsentligt bygger paa Skuespillet i Samarbejde med en begrænset Ballet og tillige beskærer Operaen paa en saadan Maade, at der skabes en særlig Operasæson, hvorved det vil kunne muliggøres, at der med et Statstilskud paa en lille halv Million til Operaen vilde kunne gennemføres en Operasæson paa ca. 2 Maa-neder. Jeg synes, at dette bør siges, dette maa man gøre sig klart, for selv om der vil kunne spares paa enkelte Konti hist og her — og det er jeg ikke i Tvivl om, at der kan —, vil der i det store og hele ikke kunne skabes en tilfredsstillende økonomisk Ordning for det kongelige Teater med en Begrænsning af Statstilskuddet som den, der her er Tale om, hvis man ikke fraskærer en Del af Operaen og Balletten.

Men saa vil jeg i øvrigt ogsaa gerne samstemme i en vis Del af den Kritik, der har været fremsat overfor det kongelige Teaters Ledelse. Jeg vil gerne slutte mig til det ærede Medlem Hr. Vanggaard's Betragtninger over Teaterchef Hr. Andreas Møllers Kvalifikation. Lige saa højt anset han i Rigsdagen i al Almindelighed, tror jeg, var som Embedsmand i Ministeriet, og lige saa store Forventninger jeg for mit Vedkommende stillede til hans Evner til at lede det kongelige Teater, lige saa meget tror jeg, man maa sige, at han ikke har vist sig i Besiddelse af de tilstrækkelige Forudsætninger og den tilstrækkelig faste Haand til at føre en ny Linie igennem paa Stats-scenen. Dertil kommer yderligere, at det forekommer mig, at man Gang paa Gang har set Fejlgreb med Hensyn til Repertoire-valget. Det drejer sig baade om, hvad man har antaget, og her skal jeg ingen Navne nævne, men navnlig ogsaa om, hvad man

ikke har antaget. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard nævnte et enkelt Arbejde, nemlig Axel Juels „Knud Lavard“, som utvivlsomt var af en saadan Kvalitet, at det burde have været opført paa det kongelige Teater og utvivlsomt kunde være blevet en Succes. Naa, det er jo saa heldigt, at Fejlen senere kan rettes. Jeg vil ogsaa i denne Sammenhæng have Lov til at nævne en Succes, som det kongelige Teater blev narret for, nemlig Kaj Munks „Ordet“, som ogsaa ganske utvivlsomt hørte hjemme paa Statsscenen.

Idet jeg dog altsaa giver min Tilslutning til, at der ydes den videst mulige Støtte indenfor de givne Rammer til det kongelige Teater, vil jeg have Lov til at understrege, at jeg for mit Vedkommende og adskillige af mine Partifæller er ganske klar over, at kun særdeles gunstige Betingelser vil muliggøre, at Teatret klarer sig med dette Tilskud, og vi ønsker ikke, at det kongelige Teaters Skæbne fastlægges efter et Prøveaar som det, der nu forestaar, i en Tid, som stadig er en Krisetid, og som det derfor ikke kan undgaas ogsaa lægger sit Pres paa Teaterlivet. Jeg udtaler Ønsket og Haabet om, at den kommende Kommission maa have en lykkelig Haand til at finde en Nyordning, der baade kan være til Gavn og Nytte for det kongelige Teater, som Rigsdagen som Helhed vil kunne tiltræde, og som vil kunne gavne det danske Kulturliv i al Almindelighed.

Pinholt: Da jeg før havde Ordet, glemte jeg en lille Udtalelse, som jeg vilde være kommet med, nemlig angaaende Forfatterunderstøttelserne. Jeg vil henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, at hvis man skal faa noget ud af den nye Ordning, vi har faaet, og som Venstre i og for sig var imod, og som maaske heller ikke kan gaa fremtidig, saaledes at man ikke kommer til, at Finansudvalget blander sig ind i Spørgsmaalet om de enkelte Personer, der skal have Undersøttelse, maa man vise megen Hensyntagen til hinanden. Ellers kan vi ikke komme bort fra, at Finansudvalget tager personlige Hensyn, og det anser jeg ikke for godt, for Finansudvalget skal hovedsagelig tage finansielle Hensyn. Men den Ordning, vi har faaet, virker endnu ikke helt tilfredsstillende, og det ønsker jeg, at den højtærede Minister skal medvirke til kan ske.

Axel Dam: Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at man kunde forstaa, at jydsk Bønder var imod at bidrage til det